

Tenzin Palmo

Thệ nguyện thành Phật dưới thân nữ, một sư cô người Anh suốt 12 năm trường cô tịch đắm mình trong thiền quán trên rừng Hy Mã Lạp Sơn tuyết phủ.

Lam Điền

Lược dịch từ cuốn Cave in the Snow của Vicki Mackenzie và bài phỏng vấn Mackenzie và Tenzin Palmo của Julia Hengst trên tạp chí Mandala số tháng giêng-tháng hai năm 1999.

Tenzin Palmo chào đời vào một ngày tháng 6 năm 1943 khi máy bay Đức đang tung hoành dội bom xuống thành phố Luân-Đôn, mẹ cô đặt tên cô là Diane theo một bản nhạc Pháp phổ biến mà bà ưa thích thời đó. Gia đình cô sống trên căn gác nhỏ ở khu phía Đông nghèo nàn của thành phố Luân-Đôn, phía dưới là hiệu cá do cha cô làm chủ. Cha cô từng bị hơi ngạt trong thời Thế Chiến Thứ Nhất nên bị chứng sưng phổi rất nặng. Phải làm việc trong cửa hiệu lạnh lẽo và ẩm ướt khiến bệnh ông nặng thêm, ông qua đời khi Diane lên hai, để lại việc chăm nuôi Diane và người anh trai hơn cô sáu tuổi, trên vai người vợ Lee Perry. Mẹ cô là một phụ nữ rất đặc biệt, làm việc đầu tắt mặt tối, tính tình rần rỏi, đầu óc cởi mở, luôn lạc quan dù ở trong nghịch cảnh, đặc biệt quan tâm tới thể giới siêu hình, và luôn kiên cường ủng hộ cô trong mọi nỗ lực tìm kiếm ý nghĩa cuộc đời.

Ngay từ khi còn nhỏ, Diane đã là một cô bé nội hướng, chỉ thích một mình đọc sách, ưa thắc mắc tra hỏi, và có một đầu óc sâu sắc. Cô không thích đưa bạn bè về nhà chơi, cô nghĩ cô có mục đích khác ở đời. Bất cứ cái gì về Đông phương cũng đều lôi cuốn cô. Cô thường say sưa hàng tiếng đồng hồ vẽ hình phụ nữ Nhật trong các bộ kimono dài lướt thướt. Khi nhà hàng Trung Hoa đầu tiên mở cửa ở khu phía Tây, cô nài nỉ mẹ đưa đi để được nhìn tận mắt các khuôn mặt Á Đông. Cô cũng có một say mê không giải thích được về các nữ tu, đặc biệt là các nữ tu giòng kín. Một hôm ở trong một cửa tiệm gần nhà, người đàn bà coi tiệm hỏi cô sau này sẽ làm gì, cô thản nhiên trả lời cô sẽ là một nữ tu. Người đàn bà phá lên cười bảo rằng rồi cô sẽ đổi ý. Cô thầm nghĩ, Ô Bà lầm rồi! Chỉ có điều cô không thể ngờ được là sau này cô lại trở thành một nữ tu Phật Giáo.

Cô cũng có những bất thường khác. Lúc nào cô cũng cảm thấy Anh Quốc không phải là nơi chốn của mình, thêm vào đó cô còn thấy có một cái gì bất thường trong việc mình là con gái. Khi nghe người lớn nói tới tuổi dậy thì thân thể sẽ thay đổi, cô nghĩ Ồ Tốt, lúc đó mình sẽ trở thành con trai. Ồ Tính khí của cô thật là lý tưởng cho đời sống thiền quán lặng lẽ một mình sau này, nhưng thân thể cô lại không thích hợp chút nào. Suốt thời niên thiếu bị bệnh tật liên miên, cô yếu đến nỗi bác sĩ và các thầy cô giáo đều khuyên sau này đừng bao giờ làm công việc gì nặng nhọc. Từ bẩm sinh, đoạn cuối xương sống của cô bị quặt vào bên trong và nghiêng về bên trái, khiến toàn bộ cột sống bị mất thăng bằng. Tình trạng này khiến xương sống yếu và cô dễ bị đau lưng. Khi mới sinh được vài tháng cô bị sưng màng óc, khỏi rồi bị lại. — bệnh viện nhìn đứa con còm đẹt chân tay như que tăm và cặp mắt xanh to tướng qua lồng kính, bà mẹ quần trí đã tưởng cô không thể nào sống nổi.

Rồi căn bệnh kỳ bí với những cơn sốt lên cao và những trận nhức đầu kịch liệt mà bác sĩ không tìm ra nguyên do. Căn bệnh này khiến cô thường phải vào bệnh viện và mỗi lần đều phải nằm lại nhiều tháng. Những khi bị sốt nặng, cô thường xuất vía ra khỏi xác, và vì còn nhỏ không dám đi xa, chỉ bay lòng vòng trên khu vực gần nhà, lơ lửng bên trên, nhìn xuống người ở dưới đường. Khi lên mười mấy tuổi, cô muốn thử xuất vía lại nhưng sợ quá nên chẳng bao giờ phát triển được khả năng này.

Diane lớn lên thành một cô bé xinh xắn, vẫn gầy và vẫn với đôi mắt xanh to lớn. — cả tiểu học và trung học cô đều là học sinh giỏi, nhưng không thuộc loại